

STRESZCZENIE DECYZJI KOMISJI**z dnia 12 listopada 2019 r.****uznającej koncentrację za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG****(Sprawa M.9064 – Telia Company/Bonnier Broadcasting Holding)***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7985)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2020/C 160/04)

Dnia 12 listopada 2019 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia przedsiębiorstw na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2. Pełny tekst decyzji w autentycznej wersji językowej sprawy w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w stosownym przypadku w wersji wstępnej, znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/competition/elojade/iseff/index.cfm?clear=1&policy_area_id=2

I. PROCEDURA

- (1) W dniu 15 marca 2019 r. Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała formalne zgłoszenie na podstawie art. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w którym Telia Company AB („Telia” lub „strona zgłaszająca”, Szwecja) informuje o zamiarze przejęcia, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłącznej kontroli nad całym holdingiem Bonnier Broadcasting AB („Bonnier Broadcasting”, Szwecja) („transakcja”). Przedsiębiorstwa Telia i Bonnier Broadcasting są zwane łącznie „Stronami”.
- (2) Po wstępnym zbadaniu zgłoszenia oraz na podstawie badania rynku przeprowadzonego na pierwszym etapie postępowania Komisja wyraziła poważne wątpliwości co do zgodności transakcji z zasadami rynku wewnętrznego i w dniu 10 maja 2019 r. podjęła decyzję o wszczęciu postępowania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw („decyzja przyjęta na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c”).
- (3) W dniu 24 maja 2019 r. Strony przedstawiły na piśmie swoje uwagi do decyzji przyjętej na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c).
- (4) W dniu 4 czerwca 2019 r. Komisja przyjęła decyzje na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw skierowane do przedsiębiorstw Telia i Bonnier Broadcasting w związku z niedostarczeniem przez nie kompletnych informacji w odpowiedzi na wniosek Komisji o udzielenie informacji. Decyzje skutkowały zawieszeniem terminów, o których mowa w art. 10 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Telia i Bonnier Broadcasting zastosowały się do decyzji przyjętych na podstawie art. 11 ust. 3, skierowanych do nich w dniu 4 lipca 2019 r. W związku z tym zawieszenie biegu terminów wygasło na koniec dnia 4 lipca 2019 r.
- (5) W dniu 4 lipca 2019 r. strona zgłaszająca wystąpiła o przedłużenie terminów postępowania prowadzonego przez Komisję o 20 dni roboczych na podstawie art. 10 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
- (6) W celu rozwiązania stwierdzonych przez Komisję problemów w zakresie konkurencji strona zgłaszająca przedstawiła w dniu 12 sierpnia 2019 r. zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Dnia 13 sierpnia 2019 r. Komisja poddała zobowiązania przedstawione przez stronę zgłaszającą w dniu 12 sierpnia 2019 r. badaniom rynku.
- (7) W dniu 2 września 2019 r., w oparciu o informacje zwrotne otrzymane od Komisji, strona zgłaszająca przedłożyła zmieniony zestaw zobowiązań, a następnie w dniu 18 września 2019 r. dalszy, lekko zmodyfikowany zestaw („ostateczne zobowiązania”).
- (8) W dniu 24 października 2019 r. Komitet Doradczy omówił projekt przedmiotowej decyzji i wydał pozytywną opinię.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

II. STRONY I KONCENTRACJA

- (9) Telia to szwedzki operator telekomunikacyjny oraz spółka dominująca grupy Telia, zatrudniającej blisko 20 tys. pracowników. Grupa Telia świadczy usługi telefonii komórkowej i stacjonarnej oraz usługi szerokopasmowe i telewizyjne w Danii, Estonii, Finlandii, na Litwie, w Norwegii i Szwecji. Na Łotwie grupa świadczy usługi telefonii komórkowej, a na całym świecie – usługi hurtowego dostępu do sieci (usługi połączeń). Telia jest spółką giełdową. Największym udziałowcem spółki jest szwedzki skarb państwa.
- (10) Bonnier Broadcasting to przedsiębiorstwo medialne z siedzibą w Szwecji, zatrudniające blisko [...] pracowników i prowadzące głównie działalność rozpowszechniania telewizyjnego w Szwecji i Finlandii, a także w mniejszym zakresie w Danii i w Norwegii. Bonnier Broadcasting prowadzi swoją działalność za pośrednictwem swoich spółek zależnych – TV4 AB, C More Entertainment AB oraz MTV Oy. Ponadto Bonnier Broadcasting jest właścicielem fińskiego przedsiębiorstwa mediowego Mediahub. Przedsiębiorstwo zajmuje się także tworzeniem treści informacyjnych i innych treści o charakterze dziennikarskim w Szwecji i Finlandii. Bonnier Broadcasting jest spółką zależną należącą w całości do Bonnier Euro Holding AB. Przedsiębiorstwo Bonnier Euro Holding AB jest pośrednio kontrolowane przez Bonnier AB, a ostatecznie – przez przedsiębiorstwo Albert Bonnier AB. Przedsiębiorstwo Albert Bonnier AB należy do około 90 członków rodziny Bonnier, z których żaden nie sprawuje wyłącznej ani wspólnej kontroli nad Albert Bonnier AB ani nad żadną inną właściwą jednostką należącą do grupy Bonnier.
- (11) Na podstawie umowy zakupu udziałów zawartej w dniu 20 lipca 2018 r. Telia nabędzie 100 % udziałów w Bonnier Broadcasting, które w całości stanie się jej spółką zależną. Transakcja polega zatem na uzyskaniu przez Telię wyłącznej kontroli nad Bonnier Broadcasting, a zatem stanowi koncentrację w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
- (12) Jako że największym udziałowcem Telii jest szwedzki skarb państwa (38,4 % udziałów), Komisja oceniła, czy przedsiębiorstwo to jest *de facto* kontrolowane przez państwo szwedzkie. Ponadto oceniła, czy państwo szwedzkie *de facto* sprawuje kontrolę nad szwedzkim nadawcą publicznym SVT. W tym kontekście Komisja zbadała, czy Telia i SVT są pod względem decyzyjnym niezależne od państwa szwedzkiego oraz czy państwo szwedzkie jest w stanie koordynować praktyki handlowe Telii i SVT.
- (13) W decyzji Komisja stwierdza, że: (i) Telia może nie być niezależna pod względem decyzyjnym od państwa szwedzkiego oraz (ii) istnieją wystarczające elementy świadczące o prawdopodobnej niezależności decyzyjnej SVT od państwa szwedzkiego. Komisja uważa, że nie ma potrzeby przyjmowania ostatecznych wniosków w kwestii niezależności Telii od państwa szwedzkiego, jako że (i) państwo szwedzkie nie kontroluje żadnego (innego) przedsiębiorstwa prowadzącego działalność na którymkolwiek z właściwych rynków związanych z transakcją oraz (ii) publicznego nadawcę SVT należy uznać za jednostkę gospodarczą posiadającą niezależność decyzyjną. Komisja stwierdziła ponadto, że państwo szwedzkie nie interweniuje w celu koordynacji praktyk handlowych Telii i SVT.

III. WYMIAR UNIJNY

- (14) W 2017 r. łączny światowy obrót przedmiotowych przedsiębiorstw wyniósł ponad 5 000 mln EUR (Telia: [...] mln EUR; Bonnier Broadcasting: [...] mln EUR; łącznie: [...] mln EUR). Ogólnounijny obrót każdego z tych przedsiębiorstw przekracza 250 mln EUR (Telia: [...] mln EUR; Bonnier Broadcasting: [...] mln EUR; ale w żadnym państwie członkowskim nie osiągają one więcej niż dwie trzecie swojego łącznego obrotu na terenie całej UE. Zgłoszona operacja posiada zatem wymiar unijny zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

IV. WŁAŚCIWE RYNKI PRODUKTOWE

- (15) W decyzji Komisja uznaje, że do celów oceny transakcji rynkami właściwymi są:
- rynek produkcji treści audiowizualnych oraz rynek udzielania licencji na prawa do transmisji treści audiowizualnych w Finlandii, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia ze względu na rodzaj treści lub okna dystrybucji pozostawia się otwartą,
  - rynki hurtowej dostawy kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych, obejmujące usługi powiązane i całą infrastrukturę wykorzystywaną do nadawania tych kanałów, w Szwecji i Finlandii, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia (i) na kanały ogólnodostępne i podstawowe kanały płatne oraz (ii) ze względu na ich rodzaj pozostawia się otwartą,

- rynki hurtowej dostawy płatnych kanałów telewizyjnych w wersji premium, obejmujące usługi powiązane i całą infrastrukturę wykorzystywaną do nadawania tych kanałów, w Szwecji, Finlandii, Danii i Norwegii, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia na płatne telewizyjne kanały sportowe w wersji premium oraz płatne telewizyjne kanały niesportowe w wersji premium pozostawia się otwartą,
- rynki detalicznej dostawy usług audiowizualnych w Szwecji, Finlandii, Danii i Norwegii, obejmujące wszystkie technologie dystrybucji, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia na (i) usługi ogólnodostępne i płatne usługi audiowizualne pozostawia się otwartą, tak jak i potencjalne dalsze rozróżnienie płatnej telewizji ze względu na (ii) usługi linearne i nielinearne, (iii) wersję premium i wersję podstawową oraz ze względu na (iv) dostarczanie do wielorodzinnych lub jednorodzinnych budynków mieszkalnych,
- rynki detalicznej dostawy usług telefonii stacjonarnej w Szwecji i Finlandii, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia na: (i) telefonię stacjonarną i telefonię internetową, (ii) klientów indywidualnych i instytucjonalnych oraz (iii) połączenia lokalne/krajowe i międzynarodowe pozostawia się otwartą,
- rynki detalicznej dostawy usług stacjonarnego dostępu do internetu w Szwecji i w niektórych regionach Finlandii, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia ze względu na (i) rodzaj produktu i klienta lub (ii) technologię dystrybucji pozostawia się otwartą,
- rynki detalicznej dostawy usług telefonii komórkowej w Szwecji i w Finlandii, w przypadku których kwestię ewentualnego rozróżnienia ze względu na (i) rodzaj usługi lub klienta lub (ii) stosowaną technologię sieci pozostawia się otwartą,
- rynki detalicznej dostawy usług „multiple play” w Szwecji i Finlandii. Kwestię, czy istnieje jeden czy kilka rynków typu „multiple play”, które są odrębne od indywidualnych usług telekomunikacyjnych będących ich podstawą, pozostawia się otwartą,
- rynki sprzedaży przestrzeni reklamowej w Szwecji i w Finlandii, w przypadku których pozostawia się otwartą: (i) kwestię ewentualnego rozróżnienia między sprzedażą przestrzeni reklamowej na kanałach ogólnodostępnych a sprzedażą takiej przestrzeni na płatnych kanałach telewizyjnych oraz (ii) kwestię, czy przestrzeń reklamowa w ramach usług AVOD (wideo na żądanie w zamian za odtworzenie reklamy) jest częścią tego samego rynku co sprzedaż przestrzeni reklamowej w telewizji linearnej.

V. OCENA WPŁYWU NA KONKURENCJĘ

- (16) Transakcja wywołuje horyzontalne i wertykalne skutki na szeregu rynków. W następnych sekcjach niniejszego streszczenia podsumowano główne wnioski Komisji dotyczące rynków, na których transakcja doprowadziłaby do znacznego zakłócenia efektywnej konkurencji, a następnie rynków, na których do takiego zakłócenia by nie doszło.
1. **Znaczące zakłócenie efektywnej konkurencji**
    - a) *Zamknięcie dostępu do czynników produkcji detalicznym dostawcom usług audiowizualnych w odniesieniu do hurtowej dostawy kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych w Szwecji i Finlandii*
- (17) W decyzji Komisja zauważa, że transakcja doprowadziłaby do powstania podmiotu zintegrowanego pionowo, którego udział w rynku hurtowej dostawy kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych wyniósłby [30–40] % w Szwecji i [20–30] % w Finlandii, a w rynku dostaw płatnych kanałów telewizyjnych dla dzieci [60–70] % w Finlandii. Jeśli uwzględnić wyłącznie nadawców komercyjnych, bez nadawcy publicznego SVT w Szwecji i Yle w Finlandii, udziały wzrastają do odpowiednio [50–60] % i [40–50] %. Biorąc pod uwagę oglądalność ogółem, oglądalność nieprzerwaną (ang. *continuous viewing*) oraz oglądalność w prime time (w porach największej oglądalności), należące do Bonnier Broadcasting kanały TV4 w Szwecji i MTV3 w Finlandii to duże kanały. Jak potwierdzają szereg wewnętrznych dokumentów oraz wyniki badania rynku, należące do Bonnier Broadcasting kanały TV4 i MTV3 są szczególnie znaczącymi konkurentami na rynkach – odpowiednio – szwedzkim i fińskim. W konsekwencji podmiot powstały w wyniku połączenia prawdopodobnie będzie miał znaczącą pozycję rynkową na rynku hurtowej dostawy kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych w Szwecji i w Finlandii oraz na rynku hurtowej dostawy płatnych kanałów telewizyjnych dla dzieci w Finlandii.
- (18) Badanie rynku wykazało, że podmiot powstały w wyniku połączenia miałby zdolność do zamknięcia konkurencyjnym dystrybutorom telewizyjnym dostępu do kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych należących do Bonnier Broadcasting. Kanały ogólnodostępne i podstawowe płatne kanały telewizyjne to ważne czynniki produkcji dla dystrybutorów telewizyjnych, bowiem stanowią główne elementy podstawowych pakietów oferowanych klientom. Uczestnicy rynku uważają w szczególności, że kanały ogólnodostępne i podstawowe płatne kanały telewizyjne należące do Bonnier Broadcasting są ważnymi czynnikami produkcji, dla których brakuje odpowiedniej alternatywy. Badanie rynku potwierdza, że gdyby podmiot powstały w wyniku połączenia

zaprzestał licencjonowania praw do nadawania kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych należących do Bonnier Broadcasting lub udzielałby takich licencji na gorszych warunkach, prawdopodobnie naraziłby konkurencyjnych dystrybutorów telewizyjnych na straty, co osłabiłoby ich zdolność do konkurowania z podmiotem powstałym w wyniku połączenia. Modelowanie ekonomiczne przeprowadzone przez Komisję potwierdza te ustalenia, wykazuje bowiem, że podmiot powstały w wyniku połączenia będzie miał motywację do stosowania strategii zamknięcia dostępu, co prawdopodobnie odbije się na cenach na rynkach niższego szczebla.

- (19) W związku z tym w decyzji Komisja stwierdza, że transakcja prawdopodobnie znacznie zakłóci efektywną konkurencję na rynku detalicznej dostawy usług audiowizualnych w Szwecji i Finlandii w wyniku całkowitego lub częściowego zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych, niezależnie od przyjmowanej segmentacji rynku.
- b) *Zamknięcie dostępu do czynników produkcji detalicznym dostawcom usług audiowizualnych w odniesieniu do hurtowej dostawy płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium w Szwecji i Finlandii*
- (20) W decyzji Komisja zauważa, że pod względem wartości udział w rynku płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium należących do Bonnier Broadcasting (zwłaszcza C More) wynosił [40–50] % w Szwecji i [40–50] % w Finlandii oraz że kanały sportowe C More dysponowały najatrakcyjniejszymi treściami sportowymi, za które klienci są skłonni zapłacić więcej i które warunkują zachowanie klientów i chęć zmiany dostawcy (np. prawa do transmisji rozgrywek hokeja na lodzie). Jak potwierdzają szereg wewnętrznych dokumentów oraz wyniki badania rynku, należące do Bonnier Broadcasting płatne telewizyjne kanały sportowe w wersji premium są szczególnie znaczącymi konkurentami na rynkach szwedzkim i fińskim.
- (21) Badanie rynku wykazało, że podmiot powstały w wyniku połączenia miałby zdolność do zamknięcia konkurencyjnym dystrybutorom telewizyjnym dostępu do płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium należących do Bonnier Broadcasting. Płatne telewizyjne kanały sportowe w wersji premium to ważne czynniki produkcji dla dystrybutorów telewizyjnych. Uczestnicy rynku uważają, że należące do Bonnier Broadcasting płatne telewizyjne kanały sportowe w wersji premium są ważnymi czynnikami produkcji, dla których brakuje odpowiedniej alternatywy. Badanie rynku potwierdza, że podmiot powstały w wyniku połączenia będzie miał motywację do zamykania dostępu do czynników produkcji i że gdyby zaprzestał on licencjonowania praw do nadawania płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium należących do Bonnier Broadcasting lub udzielałby takich licencji na gorszych warunkach, prawdopodobnie naraziłby konkurencyjnych dystrybutorów telewizyjnych na straty, co osłabiłoby ich zdolność do konkurowania z podmiotem powstałym w wyniku połączenia.
- (22) W związku z tym w decyzji Komisja stwierdza, że transakcja prawdopodobnie znacznie zakłóci efektywną konkurencję na rynku detalicznej dostawy usług audiowizualnych w Szwecji i Finlandii w wyniku całkowitego lub częściowego zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium lub jakichkolwiek płatnych pakietów premium obejmujących te kanały.
- c) *Nieskoordynowane skutki konglomeracyjne: zamknięcie dostępu podmiotom świadczącym detaliczne usługi dostępu do mobilnego i stacjonarnego internetu oraz usługi „multiple play” w Szwecji i Finlandii*
- (23) W decyzji Komisja stwierdza, że podmiot powstały w wyniku połączenia miałby zdolność i motywację do zarezerwowania świadczonych przez Bonnier Broadcasting usług OTT [usługi AVOD oraz SVOD (subskrypcji wideo na żądanie)] wyłącznie dla klientów Telii korzystających z jej usług mobilnych i szerokopasmowych. Taka strategia prawdopodobnie skłoniłaby wielu klientów mobilnego i stacjonarnego internetu do przechodzenia do Telii.
- (24) W związku z tym w decyzji Komisja stwierdza, że transakcja prawdopodobnie znacznie zakłóci efektywną konkurencję w Szwecji i Finlandii w wyniku relacji konglomeracyjnej między działalnością Telii jako dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz działalnością Bonnier Broadcasting jako detalicznego dostawcy usług audiowizualnych, zwłaszcza usług OTT, ze względu na potencjalne zamknięcie dostępu podmiotom świadczącym detaliczne usługi dostępu do mobilnego i stacjonarnego internetu oraz usługi „multiple play”.
- d) *Sprzedaż przestrzeni reklamowej w telewizji oraz świadczenie detalicznych usług audiowizualnych oraz usług z zakresu telefonii stacjonarnej i komórkowej w Szwecji i Finlandii (zamknięcie dostępu do czynników produkcji)*
- (25) W decyzji Komisja zauważa, że udział w rynku podmiotu powstałego w wyniku połączenia wyniósłby [50–60]–[60–70] % w Szwecji i [40–50]–[40–50] % w Finlandii licząc według przestrzeni reklamowej w telewizji. Badanie rynku potwierdziło wstępny wniosek, zgodnie z którym reklamy telewizyjne (potencjalnie obejmujące usługi AVOD) stanowią odrębny rynek od rynków reklam w innych formatach medialnych. Badanie rynku wykazało także, że przestrzeń reklamowa w telewizji, w szczególności ta dostępna na należących do Bonnier Broadcasting kanałach:

TV4 w Szwecji oraz MTV3 w Finlandii, to ważny czynnik produkcji, bez którego dystrybutorzy usług audiowizualnych/telekomunikacyjnych nie byłoby w stanie prezentować swoich konkurencyjnych ofert ogółowi społeczeństwa w wystarczająco szybki i przynoszący rezultaty sposób.

- (26) W związku z tym Komisja stwierdza, że transakcja prawdopodobnie znacznie zakłóci efektywną konkurencję na rynkach detalicznej dostawy usług audiowizualnych, usług telefonii komórkowej i usług stacjonarnego dostępu do internetu w Szwecji i Finlandii w wyniku całkowitego lub częściowego zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie przestrzeni reklamowej, czy to na rynku dostaw przestrzeni reklamowej dla reklam w formacie video ograniczonej do przestrzeni na kanałach telewizyjnych, czy też z uwzględnieniem przestrzeni dostępnej w ramach innych usług audiowizualnych, zwłaszcza usług AVOD.

2. Brak znacznego zakłócenia efektywnej konkurencji

- a) *Nieskoordynowane skutki horyzontalne na rynku produkcji treści audiowizualnych (po stronie popytu) w Finlandii*

- (27) W decyzji Komisja dokonuje oceny prawdopodobieństwa wystąpienia antykonkurencyjnych nieskoordynowanych skutków horyzontalnych na fińskim rynku produkcji treści audiowizualnych po stronie popytu. Biorąc pod uwagę łączny udział Stron w rynku po stronie popytu ([20–30] %), obecność pewnej liczby konkurentów, rozkład udziałów w rynku, przyrost ([0–5] % pkt) oraz wyniki badania rynku, Komisja stwierdza, że transakcja nie doprowadziłaby do znacznego zakłócenia efektywnej konkurencji.

- b) *Nieskoordynowane skutki horyzontalne na rynku udzielania licencji na prawa do transmisji audiowizualnych treści sportowych w Finlandii*

- (28) W decyzji Komisja dokonuje oceny prawdopodobieństwa wystąpienia antykonkurencyjnych nieskoordynowanych skutków horyzontalnych na rynku udzielania licencji na prawa do transmisji audiowizualnych treści sportowych w Finlandii. Ze względu na (i) wyniki badania rynku, (ii) dużą liczbę podmiotów działających po stronie popytu, (iii) fakt, że Strony nie są uznawane za najbliższych sobie konkurentów, (iv) częstotliwość postępowań przetargowych oraz (v) dowody pochodzące z zawartych przez Telię umów, Komisja stwierdza, że transakcja nie doprowadziłaby do znacznego zakłócenia efektywnej konkurencji.

- c) *Zamknięcie dostępu do czynników produkcji detalicznym dostawcom usług audiowizualnych w odniesieniu do hurtowej dostawy płatnych telewizyjnych kanałów niesportowych w wersji premium w Szwecji, Finlandii, Norwegii i Danii*

- (29) W decyzji Komisja dokonuje oceny ryzyka zamknięcia dostępu konkurencyjnym podmiotom świadczącym detaliczne usługi audiowizualne poprzez odmowę dostępu do należących do Bonnier Broadcasting płatnych telewizyjnych kanałów niesportowych w wersji premium lub poprzez podniesienie opłat za rozpowszechnianie (ang. *carriage fees*) (lub udziału w dochodach), jakie ci konkurencyjni dostawcy zobowiązani są regulować, by móc transmitować należące do Bonnier Broadcasting płatne telewizyjne kanały niesportowe w wersji premium. W Szwecji, Finlandii, Danii i Norwegii wszystkie płatne telewizyjne kanały niesportowe w wersji premium to kanały transmitujące płatne filmy i seriale w wersji premium.

- (30) Komisja uznaje, że podmiot powstały w wyniku połączenia nie będzie miał zdolności do zamknięcia dostępu faktycznym konkurentom działającym na rynku wyższego szczebla. Dzieje się tak, ponieważ (i) płatne filmy i seriale w wersji premium transmitowane na tych kanałach nie stanowią ważnych z punktu widzenia widza treści, (ii) informacje zgromadzone w trakcie badania rynku wskazywały, że podmioty świadczące detaliczne usługi audiowizualne konkurujące z Telią zazwyczaj mogą otrzymać licencję na kanały alternatywne wobec kanałów filmowych i serialowych C More, a usługi SVOD to odpowiednie kanały dystrybucji dla filmów, (iii) znaczenie płatnych telewizyjnych kanałów niesportowych w wersji premium spada ze względu na uruchomienie usług OTT oferowanych bezpośrednio przez właścicieli treści.

- (31) Komisja stwierdza zatem w decyzji, że transakcja nie budzi zastrzeżeń w zakresie konkurencji co do całkowitego lub częściowego zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie kanałów telewizyjnych transmitujących płatne filmy i seriale w wersji premium w Szwecji, Finlandii, Norwegii i Danii, ponieważ podmiot powstały w wyniku połączenia nie miałby zdolności do zamknięcia dostępu faktycznym konkurentom działającym na rynku wyższego szczebla, a taka strategia prawdopodobnie nie miałaby wpływu na efektywną konkurencję.

- d) *Utrudnienie dostępu do rynków zbytu hurtowym dostawcom kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych w odniesieniu do detalicznej dostawy usług audiowizualnych w Szwecji i Finlandii oraz płatnych kanałów telewizyjnych w wersji premium w odniesieniu do detalicznej dostawy usług audiowizualnych w Szwecji, Finlandii i Norwegii*
- (32) Udział podmiotu powstałego w wyniku połączenia w szwedzkim, fińskim i norweskim rynku detalicznej dostawy usług audiowizualnych wynosi poniżej 30 %, w związku z czym transakcja nie wywołuje wertykalnych skutków na rynkach niższego szczebla. Niemniej jednak, ze względu na wyniki badania rynku oraz wyższy udział Telii w węższym segmencie rynku detalicznej dostawy usług audiowizualnych ([60–70] % dzięki telewizji IPTV w Szwecji, [60–70] % na obszarach, na których posiada regionalną sieć stacjonarną w Finlandii, oraz [40–50] % dzięki sieci przewodowej w Norwegii), Komisja oceniła ryzyko wystąpienia strategii utrudnienia dostępu do rynków zbytu w Szwecji, Finlandii i Norwegii.
- (33) Komisja uważa, że nawet gdyby podmiot powstały w wyniku połączenia miał pewną motywację do utrudniania dostępu do rynków zbytu, brakowałoby mu zdolności do zastosowania strategii całkowitego lub częściowego utrudnienia dostępu do rynków zbytu w odniesieniu do kanałów telewizyjnych należących do stron trzecich. Konkurencyjni dostawcy hurtowi kanałów ogólnodostępnych, podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych i płatnych kanałów telewizyjnych w wersji premium byłiby w stanie utrzymać znaczną część swojej oglądalności, gdyby korzystali z usług alternatywnych dystrybutorów lub technologii dystrybucji, aby ominąć podmiot powstały w wyniku połączenia.
- (34) W szczególności w Szwecji OTT jest istotną alternatywą dla klientów, którzy utracili dostęp do kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych za pośrednictwem tradycyjnych technologii dystrybucji. W Finlandii konkurencyjni dostawcy hurtowi dysponują zastępczymi środkami dystrybucji, w tym w postaci OTT i NTC, przy czym do tej ostatniej dostęp ma 99 % populacji. Ponadto Komisja stwierdza, że w Finlandii, ze względu na zawarte przez Telię umowy, nie jest prawdopodobne, aby Telia zaangażowała się w strategię częściowego zamknięcia dostępu w niektórych tylko regionach. W Norwegii dla konkurencyjnych dostawców hurtowych kanałów telewizyjnych również dostępne są wystarczające alternatywne możliwości, obejmujące, poza dystrybucją w ramach OTT, także dystrybucję za pośrednictwem Telenora, wiodącego na rynku norweskim dystrybutora TV (posiadającego [40–50] % udziału w rynku) a także innych dystrybutorów: Altibox ([10–20] %) lub RiskTV ([10–20] %).
- (35) Komisja stwierdza, że podmiot powstały w wyniku połączenia nie miałby zdolności do stosowania strategii całkowitego lub częściowego utrudnienia dostępu do rynków zbytu w odniesieniu do należących do stron trzecich kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych w Szwecji i Finlandii ani do należących do stron trzecich płatnych kanałów telewizyjnych w wersji premium w Szwecji, Finlandii i Norwegii. W każdym razie mało prawdopodobne jest, aby którakolwiek strategia utrudnienia dostępu do rynków zbytu miała wpływ na efektywną konkurencję.
- e) *Nieskoordynowane skutki konglomeracyjne: zamknięcie dostępu podmiotom świadczącym detaliczne audiowizualne usługi OTT w Szwecji i Finlandii*
- (36) W decyzji Komisja stwierdza, że podmiot powstały w wyniku połączenia miałby zdolności i motywację do znacznego pogorszenia jakości usług oferowanych przez konkurencyjnych dostawców audiowizualnych usług OTT w ramach mobilnych i stacjonarnych sieci Telii w celu faworyzowania swoich usług i strategii mieszanej sprzedaży pakietowej.
- (37) Komisja uważa, że nie można wykluczyć, że podmiot powstały w wyniku połączenia miałby zdolności do zamknięcia dostępu konkurencyjnym dostawcom audiowizualnych usług OTT poprzez znaczne pogorszenie jakości usług oferowanych przez nich w ramach mobilnych i stacjonarnych sieci należących do Telii. Komisja stwierdza jednak, że taka strategia prawdopodobnie nie będzie miała znaczącego wpływu na konkurencję, ponieważ współpraca z dostawcami mobilnego i stacjonarnego internetu nie jest niezbędna podmiotom świadczącym usługi OTT do skutecznego konkurencji na rynku detalicznych usług audiowizualnych lub którymkolwiek z możliwych jego podsegmentów. Ponadto konkurencji podmiotu powstałego w wyniku połączenia byłiby chronieni przed dyskryminacją przepisami rozporządzenia o otwartym internecie.
- (38) Komisja stwierdza, że transakcja nie doprowadziłaby do znacznego zakłócenia efektywnej konkurencji w Szwecji i Finlandii w wyniku relacji konglomeracyjnej między działalnością Telii jako dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz działalnością Bonnier Broadcasting jako detalicznego dostawcy usług audiowizualnych, zwłaszcza usług OTT, ze względu na potencjalne zamknięcie dostępu podmiotom świadczącym detaliczne audiowizualne usługi OTT.

VI. ZOBOWIĄZANIA

(39) Aby zaproponowane zobowiązania mogły zostać przyjęte, muszą one być w stanie zapewnić zgodność koncentracji z rynkiem wewnętrznym dzięki zapobieganiu znacznym zakłóceniom skutecznej konkurencji na wszystkich właściwych rynkach, na których zidentyfikowano problemy w zakresie konkurencji.

1. Opis ostatecznych zobowiązań

(40) Ostateczne zobowiązania to pakiet sześciu zobowiązań, a mianowicie:

- a) zobowiązanie do udzielania licencji konkurencyjnym dystrybutorom telewizyjnym w Szwecji i Finlandii na prawa, w tym prawa pokrewne, do nadawania należących do Bonnier Broadcasting kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach (warunki FRAND);
- b) zobowiązanie do udzielania licencji konkurencyjnym dystrybutorom telewizyjnym w Szwecji i Finlandii na prawa, w tym prawa pokrewne, do nadawania należących do Bonnier Broadcasting płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium oraz należących do podmiotu powstałego w wyniku połączenia kanałów Liiga, na warunkach FRAND;
- c) zobowiązanie do wzajemnego licencjonowania między uczestnikami rynku samodzielnych praw do świadczenia usług OTT w Szwecji i Finlandii;
- d) zobowiązanie do nieograniczania użytkownikom końcowym dostępu do samodzielnych usług i aplikacji podmiotu powstałego w wyniku połączenia umożliwiających transmisję strumieniową za pośrednictwem internetu (AVOD/SVOD);
- e) zobowiązanie do niedyskryminowania przy oferowaniu przestrzeni reklamowej w telewizji, w tym sprzedaży na warunkach FRAND przestrzeni reklamowej konkurencyjnym dostawcom usług telefonii komórkowej, stacjonarnego dostępu do internetu i usług dystrybucji TV w Szwecji i Finlandii oraz zachowanie przestrzeni reklamowej w telewizji w celu umożliwienia takim konkurencyjnym podmiotom jej nabywania oraz
- f) zobowiązanie do utrzymania barier informacyjnych między, z jednej strony, działalnością podmiotu powstałego w wyniku połączenia w zakresie transmisji telewizyjnej i reklam, a z drugiej strony, jego działalnością w zakresie dystrybucji TV i telekomunikacji, w odniesieniu do informacji poufnych dotyczących konkurentów trudniących się dystrybucją telewizyjną oraz świadczących usługi telefonii komórkowej i stacjonarnego dostępu do internetu, jak również informacji poufnych dotyczących nadawców.

(41) Ponadto w ostatecznych zobowiązaniach sprecyzowano rolę pełnomocnika ds. monitorowania, ustanowiono procedurę szybkiego rozstrzygnięcia sporów oraz przewidziano dziesięcioletni okres obowiązywania.

2. Ocena ostatecznych zobowiązań

(42) W decyzji Komisja stwierdza, że ostateczne zobowiązania: (i) są w stanie wyeliminować zastrzeżenia Komisji w zakresie konkurencji; (ii) mogą zostać skutecznie wdrożone w krótkim czasie oraz (iii) są proporcjonalne do problemów w zakresie konkurencji zidentyfikowanych przez Komisję, z podanych poniżej przyczyn.

2.1. *Adekwatność zobowiązań mających zaradzić zastrzeżeniom co do zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie kanałów ogólnodostępnych, podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych oraz płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium*

(43) Ostateczne zobowiązania gwarantują, że konkurencyjni dystrybutorzy telewizyjni będą mogli udzielać – na warunkach FRAND – licencji na nadawanie należących (obecnie i w przyszłości) do podmiotu powstałego w wyniku połączenia linearnych kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych, płatnych telewizyjnych kanałów sportowych w wersji premium oraz pakietu kanałów Liiga w celu ich dystrybucji na potrzeby użytkowników końcowych za pomocą tradycyjnych technologii dystrybucji telewizyjnej (kablowej, DTH, IPTV, NTC, SMATV lub wszelkich innych platform wykorzystujących technologię transmisji telewizyjnej dla użytkowników końcowych).

(44) Zobowiązania do licencjonowania takich kanałów na warunkach FRAND obejmują wszystkie prawa pokrewne, jakimi dysponują dziś dystrybutorzy telewizyjni, i gwarantują, że także i na przyszłe usługi powiązane oferowane przez podmiot powstały w wyniku połączenia w ramach jego usług telewizyjnych będzie można udzielać licencji konkurencyjnym dystrybutorom telewizyjnym na warunkach FRAND.

- (45) W celu zapewnienia skuteczności zobowiązań konkurujący dystrybutorzy telewizyjni chcący prowadzić dystrybucję kanałów podmiotu powstałego w wyniku połączenia mogą zdecydować się na negocjowanie nowej umowy na warunkach FRAND, ale zobowiązania zapewniają im również możliwość przedłużenia istniejących porozumień dystrybucyjnych (z zastrzeżeniem korekt z tytułu inflacji w odniesieniu do kanałów ogólnodostępnych i podstawowych płatnych kanałów telewizyjnych).
- (46) Ostateczne zobowiązania zapewniają również udzielanie podmiotom w Szwecji i Finlandii licencji na samodzielne prawa do świadczenia usług OTT w odniesieniu do tych kanałów (w tym prawa pokrewne) w celu dystrybucji na potrzeby użytkowników końcowych za pośrednictwem otwartego internetu. Zapewni to, że po transakcji podmiot powstały w wyniku połączenia będzie miał konkurencję również na polu usług OTT, które są coraz ważniejszym kanałem dystrybucji pozwalającym dotrzeć do klientów końcowych na rynku detalicznej dystrybucji usług audiowizualnych.
- (47) Zobowiązania do licencjonowania na warunkach FRAND oraz zobowiązanie do licencjonowania samodzielnych praw do świadczenia usług OTT zawierają klauzulę dotyczącą pogorszenia jakości, która uniemożliwia podmiotowi powstałemu w wyniku połączenia podjęcie jakichkolwiek działań, które ograniczyłyby jakość licencjonowanych kanałów lub praw do OTT.
- (48) Ostateczne zobowiązania zapewniają również powstanie i utrzymywanie barier informacyjnych między działalnością hurtową i detaliczną podmiotu powstałego w wyniku połączenia, dzięki którym jego działalność w zakresie detalicznej dystrybucji telewizyjnej nie odnosiłaby nienależnych korzyści z powodu dostępu do poufnych informacji stron trzecich.
- (49) W decyzji Komisja stwierdza, że łącznie zobowiązania te eliminują zastrzeżenia Komisji w zakresie konkurencji co do częściowego i całkowitego zamknięcia dostępu do czynników produkcji w Finlandii i Szwecji.

2.2. Adekwatność zobowiązań mających zaradzić skutkom konglomeracyjnym

- (50) Ostateczne zobowiązania gwarantują, że samodzielne usługi AVOD i SVOD podmiotu powstałego w wyniku połączenia pozostaną dostępne dla wszystkich użytkowników końcowych, na tych samych warunkach jakościowych i niezależnie od dostawcy sieci telefonii komórkowej lub stacjonarnej sieci szerokopasmowej użytkownika końcowego. W decyzji Komisja stwierdza zatem, że eliminuje to zastrzeżenia Komisji w zakresie konkurencji co do skutków konglomeracyjnych w Szwecji i Finlandii.

2.3. Adekwatność zobowiązań mających zaradzić zastrzeżeniom co do zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie sprzedaży przestrzeni reklamowej

- (51) Aby rozwiązać zastrzeżenia Komisji dotyczące zamknięcia dostępu do czynników produkcji w zakresie sprzedaży przestrzeni reklamowej w telewizji w Finlandii i Szwecji, strona zgłaszająca zaproponowała dwa zobowiązania, a mianowicie zobowiązanie do niedyskryminowania przy oferowaniu przestrzeni reklamowej w telewizji oraz zobowiązanie do utrzymania barier informacyjnych między działalnością hurtową i detaliczną podmiotu powstałego w wyniku połączenia w odniesieniu do informacji poufnych stron trzecich. W decyzji Komisja stwierdza, że łącznie zobowiązania te w odpowiedni sposób odnoszą się do sformułowanych przez Komisję zastrzeżeń dotyczących zamknięcia dostępu do czynników produkcji.

2.4. Okres obowiązywania i wdrażanie ostatecznych zobowiązań

- (52) Komisja uważa, że ze względu na oczekiwane zmiany na rynku usług telewizyjnych na żądanie i coraz powszechniejszą dystrybucję w internecie, ale biorąc pod uwagę niepewność co do tempa rozwoju tego rynku, odpowiednim i wystarczającym okresem obowiązywania jest okres dziesięcioletni.
- (53) Komisja uważa, że zobowiązania mogą zostać skutecznie wdrożone w krótkim czasie, ponieważ zaczną one obowiązywać natychmiast lub wkrótce po przyjęciu decyzji.
- (54) Zobowiązania obejmują dalsze zabezpieczenia w celu zapewnienia skuteczności i prawidłowego funkcjonowania. W szczególności w zobowiązaniach przewidziano mechanizm arbitrażu, obejmujący procedurę szybkiego rozstrzygnięcia sporów jako środek rozstrzygnięcia sporów dotyczących przestrzegania ostatecznych zobowiązań przez podmiot powstały w wyniku połączenia, tym samym czyniąc zobowiązania możliwymi do wyegzekwowania przez samych uczestników rynku.

- (55) Zobowiązania przewidują również wyznaczenie pełnomocnika ds. monitorowania odpowiedzialnego za nadzorowanie wdrażania zobowiązań oraz za zapewnienie pełnego przestrzegania zobowiązań przez podmiot powstały w wyniku połączenia. Pełnomocnik ds. monitorowania będzie w szczególności odgrywał rolę w procesie ustalania, co stanowi warunki FRAND, będzie pełnił funkcję punktu kontaktowego dla wszystkich skarg dotyczących nieprzestrzegania zobowiązań i będzie zaangażowany w proces szybkiego rozstrzygnięcia sporów.
- (56) Zobowiązania przewidują również konkretne i jasno określone kroki, jakie podmiot powstały w wyniku połączenia powinien zastosować w ramach negocjowania i udzielania licencji na samodzielne prawa do świadczenia usług OTT w Szwecji i Finlandii. Działania te mają na celu zapewnienie skuteczności zobowiązania dotyczącego licencji na samodzielne prawa OTT.

VII. WNIOSEK

- (57) Z powodów wymienionych powyżej Komisja stwierdza, że planowana koncentracja, uzupełniona o ostateczne zobowiązania, nie doprowadzi do znacznego zakłócenia skutecznej konkurencji na rynku wewnętrznym ani na jego znacznej części.
- (58) W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i art. 57 Porozumienia EOG, należy stwierdzić zgodność koncentracji z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. Decyzja jest uzależniona od pełnego wywiązania się z ostatecznych zobowiązań.
-